

Publicerad 2024-05-07 23:14 av MaLo

BIOLUMINISCENS

Kasta Macka.

Kasta Marie.

Studsar på ytan. Ett. Två. Tre.

Tappar kraften.

Sjunker mot botten.

Ner dit man inga tårar kan se.

Allt är stilla.

Ljudlös går färden.

Bort från det som ej vill henne väl.

Ljuset ger vika.

Mörkret omfamnar.

Bäddar in hennes ensamma själ.

En bubbla stiger.

En sista suck.

Av att aldrig bli älskad och sedd.

Släpper taget.

Om livet som varit.

Blundar, nu är hon beredd.

Ett ljus skimrar.

Och sedan flera.

Likt blå stjärnor i ett himmelshav.

De lyser vägen.

Ner till botten.

Där hon läggs till vila i sin djuphavsgrav.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren MaLo med Poeter.se id #231945 innehar upphovsrätten